

Λεβιάθαν [Νικόλαος Ι. Λάσκαρης]

Φλούντα Βερυκογκάμπλερ

Δράμα Νορβηγικόν, Συμβολικόν και Μαλλιαρόν

εφ. *Εμπρός*, Αθήνα

αρ. φ. 802, 28 Ιανουαρίου 1899, σ. 3

ΦΛΟΥΝΤΑ ΒΕΡΓΚΟΓΚΑΜΠΛΕΡ

Δράμα Νορβηγικόν, Συμβολικόν καὶ Μαλλιαρὸν

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΛΟΥΝΤΑ ἀπόφοιτος τῆς Νευρολογικῆς σχολῆς.— ΚΟΜΠΟΡΛΕΡ ἀχρεῖος.— ΤΕΡΛΑ δούλα

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ δικόφους ὄχρους πηγάζοντας, εἰ μὲν ἐκ φρενοκομείων, εἰ δὲ ἐκ Παθολογικῶν σχολῶν, ἄλλοι ἐκ καταγωγῶν, ἄλλοι ἐκ φρενολογικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐκβάλλοντας ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἧς ἡ ἀτμόσφαιρα πληροῦται ἐκ παντοειδῶν μολυσμάτων καὶ μικροβίων.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Φλουντα καὶ Τέρλα

(Αἰρομένης τῆς αὐλαίης φαίνεται ἡ Φλουντα ἐξηπλωμένη ἐπὶ καναπέ καὶ κατακίνουσα δύο ρεβόλβερ. Ἐν τῷ μεταξύ εἰσέρχεται ἔντρομος ἡ Τέρλα)

ΤΕΡΛΑ.—Κυρία ! Κυρία ! Ὁ ἀφέντης ξεψυχάει μέσα !...

ΦΛΟΥΝΤΑ (ἀπεθῶς)—Καλὰ... Πήγαινε νὰ τοῦ πῆς νὰ πεθάνῃ μὲ τὰ μάτια κλειστά γιατί εἶνε δύσκολον νὰ κλεισθοῦν ὕστερα τὰ μάτια νεκροῦ. Ἀκουσες ; Ἡὰ τοῦ πῆς νὰ μειδιά καὶ ὀλίγον διὰ νὰ κάμῃ εὐμερρο λείψανο.. Πήγαινε....

ΤΕΡΛΑ.—Μὰ ἐζήτησε νὰ σᾶς ἰδῇ...

ΦΛΟΥΝΤΑ.—Δὲν ἔχω καιρὸν... Πήγαινε γλήγορα νὰ τοῦ εἰπῆς νὰ τελειώῃ μιὰ ὥρα ἀρχίτερα... (Ἡ Τέρλα ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Φλουντα μόνη, εἶτα καὶ Κομπόρλερ

ΦΛΟΥΝΤΑ (ἀπαγγέλλουσα) :

ὦ ! πρόκα τεκουνοῦ ξεπέτσωτου,
σὲ λάστιχένιο βιδελίσιο πόδημα
γιατί κλωτσᾷς τὰ φύκια τῆς καρδιάς μου,
Ζαρατούστρα ;

—

Ἄκου τὸ ἰντερμέδιο τοῦ βεγγητιῶ μου,
Γιὰ δὲς τὸν καιρὸν τῶν ὄνειράτων μου,
Χιλιμιντροῦν τὰ στρείδια ξεκαυκάλωτε
καὶ τ' ἀεράκι στρίβει τὸ μουστάκι του !

(εἰσέρχεται ὁ Κόμπερλερ)

ΚΟΜΠΕΡΛΕΡ Ἄ ! βλέπω εὐθυμεῖς...
Καιρὸς ν' ἀπατήσω τὸν σύζυγόν σου...

ΦΛΟΥΝΤΑ (μετὰ χαρᾶς)—Ξέρεις ; Πεθαίνει !...

ΚΟΜΠΟΡΛΕΡ.—Ἄ ! μὰ τότε δὲν γίνεται τίποτα. Ἐγὼ εἶμαι ἀχρεῖος καὶ θέλω ζωντανὸ νὰ τὸν ἀπατήσω... Φεύγω... Πηγαίνω νὰ εὑρῶ ἄλλον σύζυγον.. ζωντανόν !

ΦΛΟΥΝΤΑ.—Μ' ἀφίνεις ; !... ὦ ! θὰ πνιγῶ...

(Ὁ Κόμπερλερ ἐξέρχεται)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Φλουντα καὶ Τέρλα

ΦΛΟΥΝΤΑ. Μασκαρά !... Τέρλα ! Τέρλα...
Τρέξε γλήγορα !

(εἰσέρχεται ἡ Τέρλα)

Τρέχ', φέρε μου ἓνα κομμάτι ἥλιον... Θέλω ἥλιον !... Φέρε μου ἓνα κομμάτι ἥλιον...

ΤΕΡΛΑ.—Μὰ κυρία μου, εἶνε συνεφιά !..

ΦΛΟΥΝΤΑ.—Θέλω ἥλιον σοῦ λέω !...

Ἡλιον... Ἄ ! ἡ κληρονομικότη !... Ἡ κληρονομικότη... Τὰ βλέπεις, Τέρλα ; Πέθανεν ὁ ἄνδρας μου.. εἶνε κληρονομικόν. Ἐτεὶ πέθανε καὶ ὁ πατέρας του !... Ἐτεὶ θὰ πεθάνῃ καὶ ὁ γυιὸς μας !... ὦ ! ἡ κληρονομικότη !... Μὲ ἄφισεν ὁ ἔρωμένος μου ! Εἶνε κληρονομικόν !... Ἐτεὶ μ' ἄφισε καὶ ὁ πατέρας του ποῦ τὸν ἀγαποῦσα !... ὦ ! ἡ κληρονομικότη !... Ἐτεὶ θὰ μ' ἀφίση καὶ ὁ γυιὸς του ποῦ θ' ἀγαπήσω... ὦ ! ἡ κληρονομικότη !... Φέρε μου ἓνα κομμάτι ἥλιον !... ὦ ! ὦ !... ὦ ! ἡ κληρονομικότη !... Ἐτεὶ πέθανε καὶ ἡ μένικα μου ποῦ πέθανεν ὁ ἄνδρας τῆς καὶ τὴν ἄφισεν ὁ ἔρωμένος τῆς !... ὦ ! κληρονομικότη, κληρονομικότη τὰ πάντα κληρονομικότη ! Θέλω ἥλιον !... Ἡλιον !... Ἡλιον ! Ἡλί... Ἡλί... λαμὰ σαβαχθανί !...

(Γεμίζει ἐν ρεβόλβερ μὲ στρυχνίνη καὶ τὸ κατακίνει. Εἰς τὸ βάθος φαίνεται ὁ κ. Κατσαρᾶς ὀδηγῶν τὸν συγγραφεῖα εἰς τὸ φρενοκομείον).

Λεβιάθαν